

EUROPOS KONVENCIJOS DEL SAVITARPIO PAGALBOS BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE ANTRASIS PAPILDOMAS PROTOKOLAS

2001 m. lapkričio 8 d., Strasburas

Šį Protokola pasirašiusios Europos Tarybos valstybės nares,

atsižvelgdamos į savo Išpareigojimus pagal Europos Tarybos statuta,

noredamos dar labiau prisidėti prie žmogaus teisiu saugojimo, teisine valstybes palaikymo ir demokratine visuomenes strukturos remimo,

manydamos, kad del to yra pageidautina gerinti savo individualu ir kolektyvinį gebejima reaguoti į nusikalstamuma,

nusprendende patobulinti ir papildyti tam tikrus 1959 m. balandžio 20 d. Strasbure priimtos Konvencijos del savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose (toliau – Konvencija), taip pat 1978 m. kovo 17 d. Strasbure priimto jos Papildomo protokolo aspektus;

atsižvelgdamos į 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje priimta Žmogaus teisiu ir pagrindiniu laisviu apsaugos konvencija, taip pat į 1981 m. sausio 28 d. Strasbure priimta Konvencija del asmenu apsaugos ryšium su asmens duomenu automatizuotu tvarkymu,

s u s i t a r e:

I skyrius

1 straipsnis

Taikymo sritis

Konvencijos 1 straipsnis keičiamas šiomis nuostatomis:

„1. Vadovaudamosi šios Konvencijos reikalavimais Šalys Išpareigoja teikti viena kitai kuo didesne savitarpio pagalba teisiniuose procesuose, už kuriuos bausmes skyrimas pagalbos prašymo pateikimo metu priklauso prašanciosios Šalies teisiniu instituciju jurisdikcijai.

2. Ši Konvencija netaikoma areštams, nuosprendžiu vykdymui arba nusikaltimams pagal karo teise, kurie nera nusikaltimai pagal Įprasta baudžiamaja teise.

3. Savitarpio pagalba gali buti teikiama ir administraciniu instituciju teisiniuose procesuose del veiku, pažeidžianciu teises normas ir baustinu pagal prašanciosios ar prašomosios Šalies nacionaline teise, tais atvejais, kai gali buti priimtas sprendimas pradeti teisinį procesa, turinciame jurisdikcija nagrineti visu pirma baudžiamasias bylas.

4. Teikti savitarpio pagalbos neatsisakoma vien del to, kad ji susijusi su veikomis, už kurias prašanciojoje Šalyje atsakomyben gali buti traukiamas juridinis asmuo.“

2 straipsnis

Prašanciosios Šalies pareigunu dalyvavimas

Konvencijos 4 straipsnis papildomas šiuo tekstu; Konvencijos pirminis 4 straipsnis tampa 1 dalimi, o toliau pateikiamos nuostatos tampa 2 dalimi:

„2. Prašymai, kad dalyvautu tokie pareigunai ar suinteresuoti asmenys, neturetu buti atmetami tais atvejais, kai tiketina, kad del to dalyvavimo pagalbos prašymo vykdymas labiau atitiktų prašanciosios Šalies poreikius, todėl tikriausiai neprireiktu papildomo pagalbos prašymo.“

3 straipsnis

Suimtu asmenu laikinas perdavimas I prašanciosios Šalies teritorija

Konvencijos 11 straipsnis keičiamas šiomis nuostatomis:

„1. Asmuo, esantis nelaisveje, kurl prašancioji Šalis kviecia atvykti duoti parodymus, o ne tam, kad jis butu teisiarnas, yra laikinai perduodamas I jos teritorija tik tuo atveju, jeigu jis bus gražintas per prašomosios Šalies nustatyta termina ir atsižvelgus I šios Konvencijos 12 straipsnio nuostatas tiek, kiek jos yra taikytinos.

Perduoti gali buti atsisakoma:

- a) asmuo, esantis nelaisveje, nesutinka;
- b) jei jis privalo dalyvauti prašomosios Šalies teritorijoje pradetame baudžiamajame procese;
- c) jei del perdavimo prasitestu jo suemimas arba
- d) jei yra kitu svarbiu priežasciu, del kuriu negalima jo/jos perduoti I prašanciosios Šalies teritorija.

2. Atsižvelgiant I šios Konvencijos 2 straipsnio nuostatas, tuo atveju, kai yra taikoma šio straipsnio 1 dalis, esanciam nelaisveje asmeniui vykti tranzitu per treciosios Šalies teritorija leidžiama, jei prašanciosios Šalies Teisingumo ministerija prašyma ir visus reikalingus dokumentus pateikia Šalies, per kurios teritorija prašoma tranzito, Teisingumo ministerijai. Šalis gali atsisakyti leisti vykti tranzitu savo pacios pilieciams.

3. Perduodamas asmuo lieka nelaisveje prašanciosios Šalies teritorijoje ir atitinkamais atvejais Šalies, per kuria prašoma leisti vykti tranzitu, teritorijoje, išskyrus atvejus, kai Šalis, iš kurios jI buvo prašoma perduoti, prašo jI paleisti.“

4 straipsnis

Bendravimo budai

Konvencijos 15 straipsnis keičiamas šiomis nuostatomis:

„1. Savitarpio pagalbos prašymai, taip pat be išankstinio prašymo teikiama informacija raštu yra prašanciosios Šalies Teisingumo ministerijos siunciami prašomosios Šalies Teisingumo ministerijai ir gražinami tuo paciu budu. Taciau jie gali buti prašanciosios Šalies teisiniu instituciju tiesiogiai siunciami prašomosios Šalies teisminems institucijoms ir gražinami tuo paciu budu.

2. Šios Konvencijos 11 straipsnyje ir šios Konvencijos Antrojo papildomo protokolo 13 straipsnyje nurodyti prašymai yra visais atvejais prašanciosios Šalies Teisingumo ministerijos siunciami prašomosios Šalies Teisingumo ministerijai ir gražinami tuo paciu budu.

3. Savitarpio pagalbos prašymai del šios Konvencijos 1 straipsnio 3 dalyje minetu teisiniu procesu taip pat gali buti prašanciosios Šalies administraciniu ar teisiniu instituciju tiesiogiai siunciami atitinkamoms prašomosios Šalies administracinems arba teisminems institucijoms ir gražinami tuo paciu budu.

4. Savitarpio pagalbos prašymai pagal šios Konvencijos Antrojo papildomo protokolo 18 ir 19 straipsnius taip pat gali buti prašanciosios Šalies kompetentingu instituciju tiesiogiai siunciami prašomosios Šalies kompetentingoms institucijoms.

5. Šios Konvencijos 13 straipsnio 1 dalyje numatyti prašymai atitinkamu teisiniu instituciju gali buti siunciami prašomosios Šalies atitinkamoms institucijoms ir atsakymai gali buti tiesiogiai gaunami iš tu instituciju. Šios Konvencijos 13 straipsnio 2 dalyje numatytus prašymus prašanciosios Šalies Teisingumo ministerija siuncia prašomosios Šalies Teisingumo ministerijai.

6. Prašymus dėl Konvencijos papildomo protokolo 4 straipsnyje nurodytu apkaltinamųjų nuosprendžių kopijų ir priemonių gali tiesiogiai pateikti kompetentingos institucijos. Bet kuri Susitariančioji Valstybė gali bet kada Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotu pareiškimu nustatyti, kurias institucijas pagal šia straipsnio dalį ji laikys kompetentingomis institucijomis.

7. Skubiais atvejais, kai pagal šia Konvencija leidžiamas tiesioginis perdavimas, galima perduoti per Tarptautinę kriminalinės policijos organizaciją (Interpola).

8. Kiekviena Šalis bet kada Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotu pareiškimu gali pasilikti teisę savitarpio pagalbos prašymu arba nurodytu prašymu vykdyti su viena ar keliomis iš toliau nurodytu sąlygų:

a) kad tame pareiškime paskirtai centrinei institucijai būtų siunčiama prašymo kopija;

b) kad prašymai, išskyrus skubius prašymus, būtų siunčiami tame pareiškime nurodytai centrinei institucijai;

c) kad tiesioginio perdavimo atveju dėl skubos kopija tuo pat metu turi būti perduodama jos Teisingumo ministerijai;

d) kad kai kurie arba visi pagalbos prašymai siunčiami kitu negu šiame straipsnyje nustatytu būdu.

9. Savitarpio pagalbos prašymai ir bet kurie kiti pranešimai pagal šia Konvencija ar jos protokolus gali būti siunčiami elektroniniais ar kitomis ryšiu priemonėmis, jei tik prašiančioji Šalis yra pasirengusi paprašyta bet kada pateikti jų rašytinius tekstus ir originalą. Tačiau kiekviena Susitariančioji Valstybė Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui bet kada adresuotu pareiškimu gali nustatyti sąlygas, kuriomis ji nori priimti ir vykdyti prašymus, gautus elektroniniais ar kitomis ryšiu priemonėmis.

10. Šio straipsnio nuostatos nepažeidžia tarp Šalių galiojančiu dvišaliu susitarimu nuostatu, kurios numato tiesioginį pagalbos prašymu tarp atitinkamu jų institucijų siuntimą.“

5 straipsnis

Išlaidos

Konvencijos 20 straipsnis keičiamas šiomis nuostatomis:

„1. Šalis viena iš kitos nereikalauja apmokėti jokių dėl šios Konvencijos ar jos protokolu taikymo atsirandanciu išlaidų, išskyrus:

a) išlaidas, atsirandancias dėl ekspertų lankymosi prašomosios Šalies teritorijoje;

b) išlaidas, atsirandancias dėl nelaisvėje esančio asmens perdavimo pagal šios Konvencijos Antrojo papildomo protokolo 13 ar 14 straipsnius arba šios Konvencijos 11 straipsnį;

c) dideles ar nepaprastai dideles išlaidas.

2. Tačiau vaizdo ar telefono ryšio įrengimo išlaidas, su vaizdo ar telefono ryšio aptarnavimu prašomojoje Šalyje susijusias išlaidas, atlyginimą jos suteiktiems vertėjams ir išmokas liudytojams bei jų kelionės išlaidas prašomojoje Šalyje apmoka prašiančioji Šalis, jei Šalis nesusitaria kitaip.

3. Šalis tarpusavyje konsultuojasi tardamosi dėl išlaidų, reikalaujtinu pagal šio straipsnio 1 dalies c punktą, apmokejimo.

4. Šio straipsnio nuostatos taikomos nepažeidžiant šios Konvencijos 10 straipsnio 3 dalies nuostatu.“

6 straipsnis

Teismines institucijos

Konvencijos 24 straipsnis keičiamas šiomis nuostatomis:

„Kiekviena valstybe, pasirašymo metu ar deponuodama ratifikavimo, priemimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumenta, Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotu pareiškimu nustato, kurias institucijas šios Konvencijos tikslu ji laikys teisminėmis institucijomis. Vėliau ji gali bet kada ir tuo pačiu būdu pakeisti savo pareiškimo nuostatas.“

II skyrius

7 straipsnis

Prašymu vykdymo atidėjimas

1. Prašomoji Šalis gali atidėti jo vykdymą, jei toks prašymas pakenktų jos pacios institucijų atliekamiems tyrimams, baudžiamajam persekiojimui ar su jais susijusiems teisiniams procesams.
2. Prieš atsisakydama teikti pagalbą arba atidedama jos teikimą, prašomoji Šalis, prireikus pasikonsultavusi su prašanciąja Šalimi, apsvarsto, ar prašymas gali būti įvykdytas iš dalies arba keliant tam tikrus būtinius reikalavimus.
3. Jei prašymo vykdymas atidedamas, nurodomos atidėjimo priežastys. Prašomoji Šalis prašanciąjai Šaliai taip pat praneša priežastis, dėl kurių negalima vykdyti prašymo arba dėl kurių jo vykdymas galetu ilgokai užtrukti.

8 straipsnis

Tvarka

Nepaisant Konvencijos 3 straipsnio nuostatu, tais atvejais, kai prašymuose nurodomi formalumai ar tvarka, kuriu reikia laikytis pagal prašanciosios Šalies teisę, net jei prašomajai Šaliai jie yra nelprasti, ši atsižvelgia į tokius prašymus tiek, kiek prašomas veiksmas neprieštarauja esminiams jos teisės principams, išskyrus atvejus, kai šiame Protokole nustatyta kitaip.

9 straipsnis

Apklausa vaizdo konferencijos būdu

1. Jei asmuo yra vienos Šalies teritorijoje ir jį kaip liudytoją ar ekspertą turi apklausti kitos Šalies teisminės institucijos, pastarosios gali, kai asmens, kuris turi būti apklaustas, atvykimas į jos teritoriją yra nepageidautinas ar nelmanomas, prašyti apklausti asmenį vaizdo nuotolinio perdavimo priemonėmis asmeniškai, kaip nustatyta šio straipsnio 2–7 dalyse.
2. Prašomoji Šalis sutinka dėl apklausos vaizdo konferencijos būdu, jei tai neprieštarauja pagrindiniams jos teisės principams ir jei ji turi tokiai apklausai būtinas technines priemones. Jei prašomoji Šalis neturi galimybiu naudotis techninėmis priemonėmis vaizdo konferencijai surengti, tokias priemones abipusiu susitarimu jai gali suteikti prašancioji Šalis.
3. Be informacijos, nurodytos Konvencijos 14 straipsnyje, prašymuose apklausti vaizdo konferencijos būdu nurodomos priežastys, kodėl nepageidautinas arba nelmanomas liudytojo ar eksperto dalyvavimas asmeniškai, teisminės institucijos pavadinimas ir apklausa atliksiančiu asmenu pavardes.
4. Asmenį, kuris turi būti apklaustas, prašomosios Šalies teismine institucija šaukia atvykti į teismą savo valstybės įstatymu nustatyta tvarka.
5. Apklausa vaizdo konferencijos būdu vyksta laikantis šiu taisykliu:

- a) apklausoje dalyvauja prašomosios Šalies teismines institucijos pareigūnas, kuriam prireikus talkina vertėjas ir kuris turi užtikrinti, kad būtų nustatyta apklausiamo asmens tapatybė, taip pat kad būtų laikomasi prašomosios Šalies pagrindiniu teises principu. Jei prašomosios Šalies teismines institucijos pareigūnas mano, kad per apklausa yra pažeidžiami pagrindiniai prašomosios Šalies teises principai, jis nedelsdamas imasi butinu priemoniu užtikrinti, kad toliau apklausa vykta laikantis minetu principu;
- b) prireikus prašanciosios ir prašomosios Šaliu kompetentingos institucijos tarpusavyje suderina asmens, kuris turi buti apklaustas, apsaugos priemones;
- c) prašanciosios Šalies teismine institucija apklausia tiesiogiai pati arba jai vadovaujant yra apklausama pagal jos Istatymus;
- d) prašanciosios Šalies arba asmens, kuris turi buti apklaustas, prašymu prašomoji Šalis užtikrina, kad prireikus asmeniui, kuris turi buti apklaustas, talkintu vertėjas;
- e) asmuo, kuris turi buti apklaustas, gali pasinaudoti prašomosios arba prašanciosios Šaliu Istatymu jam suteikiama teise atsisakyti duoti parodymus.

6. Nepažeisdama jokiu suderintu asmenu apsaugos priemoniu, prašomosios Šalies teismine institucija po apklausos surašo protokola, kuriame yra nurodoma apklausos data ir vieta, apklausto asmens tapatybė, visi kiti asmenys, dalyvave apklausiant asmeni prašomojoje Šalyje, ir ju pareigos, duotos priesaikos ir technines salygos, kuriomis vyko apklausa. Prašomosios Šalies kompetentinga institucija nusiuncia šl dokumenta prašanciosios Šalies kompetentingai institucijai.

7. Kiekviena Šalis imasi butinu priemoniu, užtikrinanciu, kad tais atvejais, kai jos teritorijoje pagal šl straipsni apklausiami liudytojai ar ekspertai atsisako duoti parodymus, nors jie privalo juos duoti, arba jie duoda melagingus parodymus, butu taikoma jos nacionaline teise, tarsi apklausa butu vykusi laikantis joje galiojanciu proceso normu.

8. Šalys savo nuožiura, kur tinka ir jei tam pritaria ju kompetentingos teismines institucijos, taip pat gali taikyti šio straipsnio nuostatas, apklausdamos kaltinamaji ar Itariamaji vaizdo konferencijos budu. Tokiu atveju sprendimas surengti vaizdo konferencija ir toks apklausos budas turi buti suderintas Šaliu susitarimu, vadovaujantis ju nacionaline teise ir atitinkamais tarptautines teises dokumentais. Kaltinamasis arba Itariamasis apklausiami tik ju sutikimu.

9. Kiekviena Šalis gali bet kada Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotu pareiškimu pareikšti, kad ji nesinaudos šio straipsnio 8 dalyje numatyta galimybe taip pat taikyti šio straipsnio nuostatas kaltinamojo ar Itiamojo apklausai vaizdo konferencijos budu.

10 straipsnis

Apklausa telefonu

1. Jei asmeni, esanti vienos Šalies teritorijoje, kaip liudytoja ar eksperta turi apklausti kitos Šalies teismines institucijos, pastaroji Šalis gali, jei tai numato jos nacionaline teise, prašyti pirmosios Šalies padeti surengti apklausa telefonu, kaip nustatyta 2–6 dalyse.

2. Apklausti telefonu galima tik tuo atveju, jei liudytojas ar ekspertas sutinka, kad apklausa vykta tokiu budu.

3. Prašomoji Šalis duoda sutikima apklausti telefonu, jei tai neprieštarauja pagrindiniams jos teises principams.

4. Be informacijos, nurodytos Konvencijos 14 straipsnyje, prašyme surengti apklausa telefonu taip pat turi buti nurodyta teismines institucijos pavadinimas ir asmenu, kurie atliks apklausa, pavardes bei liudytojo ar eksperto sutikimas dalyvauti apklausoje telefonu.

5. Atitinkamos Šalys susitaria, kaip praktiskai apklausa bus atliekama. Sudarydama toki susitarima, prašomoji Šalis Isipareigoja:

- a) pranešti atitinkamam liudytojui ar ekspertui apklausos laika ir vieta;
- b) užtikrinti liudytojo ar eksperto tapatybes nustatyma;
- c) patikrinti, ar liudytojas ar ekspertas sutinka būti apklausiamas telefonu.

6. Prašomoji Šalis gali nustatyti, kad susitarimas iš dalies ar visiškai priklauso nuo atitinkamu 9 straipsnio 5 ir 7 daliu nuostatu.

11 straipsnis

Informacija be išankstinio prašymo

1. Šalies kompetentingos institucijos, nepakenkdamos savo paciu atliekamiems tyrimams ar teisiniams procesams, be išankstinio prašymo kitos Šalies kompetentingoms institucijoms gali siusti atliekant savo tyrimus gauta informacija, jei jos mano, kad tokios informacijos atskleidimas padetu ja gaunanciai Šaliai pradeti tyrimus ar teisinius procesus arba juos atlikti arba paskatintu ta Šali pateikti prašyma pagal Konvencija ar jos protokolus.
2. Informacija teikianti Šalis, vadovaudamasi savo nacionalines teises nuostatomis, gali nustatyti, kokiomis salygomis informacija gaunanti Šalis gali ja naudotis.
3. Informacija gaunanti Šalis privalo laikytis tu salygu.
4. Taciau kiekviena Susitariancioji Valstybe Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotu pareiskimu gali bet kada pareikšti, kad ji pasilieka teise nebuti saistoma informacija teikiancios Šalies pagal šio straipsnio 2 dall nustatytu salygu, nebent ji gauna išankstinl pranešima apie informacijos, kuri bus teikiama, pobudl ir sutinka del jos perdavimo.

12 straipsnis

Restitucija

1. Prašomoji Šalis, prašanciosios Šalies prašymu ir nepažeisdama *bona fide* treciuju šaliu teisiu, gali perduoti nusikalstamu budu lgytus daiktus prašanciajai Šaliai, numatant, kad jie bus gražinti teisetam ju savininkui.
2. Taikydama Konvencijos 3 ir 6 straipsnius, prašomoji Šalis gali atsisakyti gražinti daiktus prieš perduodama juos prašanciajai Šaliai ar po to, jei tokiu budu butu palengvintas tokiu daiktu gražinimas ju teisetam savininkui. Tai neturi paveikti *bona fide* treciuju šaliu teisiu.
3. Jei atsisakoma gražinti daiktus prieš perduodant juos prašanciajai Šaliai, prašomoji Šalis negali naudotis prievoles lvykdymo užtikrinimo priemonemis ar kitaip lgyvendinti atgrežtinio reikalavimo teise pagal mokesciu ar muitines lstatymus.
4. 2 dalyje nurodytas atsisakymas nepažeidžia prašomosios Šalies teises imti iš teisetu savininku muitu ir kitu mokesciu.

13 straipsnis

Suimtu asmenu laikinas perdavimas prašomajai Šaliai

1. Tais atvejais, kai atitinkamu Šaliu kompetentingos institucijos yra sudariusios susitarima, Šalis, paprašiusi atlikti tyrima, kuriame privalo dalyvauti jos teritorijoje laikomas suimtasis, gali laikinai perkelti j l Šalies, kurioje vyks tyrimas, teritorija.
2. Susitarime turi buti numatyta, kaip vyks tokio asmens laikinas perdavimas ir data, iki kurios tas asmuo turi buti gražintas l prašanciosios valstybes nares teritorija. .
3. Jei butinas perduodamo asmens sutikimas, prašomajai Šaliai nedelsiant pateikiamas patvirtinimas, kad sutikimas buvo duotas, ar tokio patvirtinimo kopija.
4. Perduodamas asmuo lieka nelaiveje prašomosios Šalies teritorijoje ir tam tikrais atvejais – Šalies, per kuria vykti tranzitu yra prašoma leisti, teritorijoje, išskyrus atvejus, kai Šalis, iš kurios jis buvo perduotas, prašo j l paleisti.

5. Buvimo nelaisveje laikas prašomosios Šalies teritorijoje yra Iskaitomas I buvimo nelaisveje laika, kuris atitinkamam asmeniui yra skirtas arba bus skirtas prašanciosios Šalies teritorijoje.

6. Konvencijos 11 straipsnio 2 dalies ir 12 straipsnio nuostatos taikomos *mutatis mutandis*.

7. Kiekviena Susitariancioji Valstybe Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotu pareiškimu gali bet kada pareikšti, kad, prieš sudarant šio straipsnio 1 dalyje numatyta susitarima, reikes šio straipsnio 3 dalyje nurodyto sutikimo arba tokio sutikimo reikes tam tikromis pareiškime nurodytomis salygomis.

14 straipsnis

Perduotu nuteistuju asmeninis dalyvavimas

Konvencijos 11 ir 12 straipsniu nuostatos *mutatis mutandis* taip pat taikomos asmenims, kurie prašomojoje Šalyje yra nelaisveje del to, kad buvo perkelti atlikti bausmes pagal nuosprendl, priimta prašanciojoje Šalyje, jeigu prašancioji Šalis prašo, kad jie asmeniškai dalyvautu peržiurint teismo sprendima.

15 straipsnis

Iteiktinu procesiniu dokumentu ir teismo sprendimu kalba

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos kiekvienam prašymui del dokumentu Iteikimo pagal Konvencijos 7 straipsnl ar jos Papildomo protokolo 3 straipsnl.

2. Procesiniai dokumentai ir teismo sprendimai visais atvejais perduodami ta kalba ar kalbomis, kuriomis jie buvo išduoti.

3. Nepaisant Konvencijos 16 straipsnio nuostatu, jei dokumentus išduodanti institucija žino arba pagrlstai mano, kad adresatas supranta tik kuria nors kita kalba, prie dokumentu arba bent jau svarbiausiu ju daliu pridedamas vertimas I ta kita kalba.

4. Nepaisant Konvencijos 16 straipsnio nuostatu, prie procesiniu dokumentu ir teismo sprendimu, kad prašomosios Šalies institucijoms butu patogiau, pridedama ju turinio trumpa santrauka, išversta I tos Šalies kalba ar viena iš jos kalbu.

16 straipsnis

Dokumentu Iteikimas paštu

1. Bet kurios Šalies kompetentingos teismines institucijos bet kurios kitos Šalies teritorijoje esantiems asmenims procesinius dokumentus ir teismo sprendimus gali siusti tiesiogiai paštu.

2. Prie procesiniu dokumentu ir teismo sprendimu pridedamas pranešimas, kad informacija apie savo teises ir pareigas, susijusias su dokumentu Iteikimu, adresatas gali gauti iš pranešime nurodytos institucijos. Tam pranešimui taikomos 15 straipsnio 3 dalies nuostatos.

3. Dokumentu Iteikimui paštu Konvencijos 8, 9 ir 12 straipsniu nuostatos taikomos *mutatis mutandis*.

4. Dokumentu Iteikimui paštu taip pat taikomos Konvencijos 15 straipsnio 1, 2 ir 3 daliu nuostatos.

17 straipsnis

Sekimas kitos Šalies teritorijoje

1. Vienos Šalies policijos pareigunams, kurie, atlikdami nusikaltimo tyrima, savo šalyje seka asmenl, Itariama dalyvavus padarant baudžiamosios teises pažeidima, už kurl gali buti taikoma ekstradicija, arba asmenl, kuris, manoma, pades nustatyti pirmiau mineto asmens tapatybe ar buvimo vieta, leidžiama testi sekima kitos Šalies teritorijoje, jei ši leidžia tai daryti savo teritorijoje, atsakydama I anksciau pateikta pagalbos prašyma. Leidimas gali buti siejamas su tam tikromis salygomis.

Pateikus prašymą, sekimas gali būti patikėtas Šalies, kurios teritorijoje jis atliekamas, pareigūnams.

Pirmojoje pastraipoje minėtas pagalbos prašymas turi būti siunčiamas kiekvienos Šalies paskirtai institucijai, turinčiai įgaliojimus duoti arba perduoti prašoma leidimą.

2. Ypatingos skubos atveju, kai nelmanoma iš anksto paprašyti kitos Šalies leidimo, pareigūnai gali toliau testuoti asmens, įtariamo padariusio šio straipsnio 6 dalyje išvardytus nusikaltimus, sekimą už savo valstybės sienų, jei laikomasi šiuo sąlygu:

- a) Šalies, kurios teritorijoje sekima reikia testuoti, pagal šio straipsnio 4 dalį paskirtai institucijai turi būti nedelsiant, tebevykstant sekimui, pranešta apie sienos kirtimą;
- b) nedelsiant pagal šio straipsnio 1 dalį pateikiamas pagalbos prašymas, kuriame nurodomos sienos kirtimo be išankstinio leidimo priežastys.

Sekimas nutraukiamas, jei to reikalauja Šalis, kurios teritorijoje vyksta sekimas, gavusi a punkte nurodytą pranešimą arba b punkte nurodytą prašymą, arba jei praėjus penkioms valandoms nuo sienos kirtimo nebuvo gauta leidimo.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytas sekimas atliekamas vadovaujantis šiomis bendromis sąlygomis:

- a) Sekimą atliekantys pareigūnai privalo laikytis šio straipsnio nuostatų ir Šalies, kurios teritorijoje jie veikia, įstatymų; jie privalo vykdyti vietiniu atsakingu institucijų nurodymus.
- b) Išskyrus šio straipsnio 2 dalyje apibudintas situacijas, pareigūnai sekimo metu turi su savimi turėti dokumentą, patvirtinantį, kad buvo išduotas leidimas.
- c) Sekimą atliekantys pareigūnai privalo bet kada gauti įrodymus, kad jie veikia eidami tarnybines pareigas.
- d) Sekimą atliekantys pareigūnai sekimo metu gali su savimi turėti tarnybinį ginklą, išskyrus atvejus, kai prašomoji Šalis tam prieštarauja; naudotis jais draudžiama, išskyrus teisėtus savignos atvejais.
- e) leisti į privacius namus ir ne visiems atviras vietas draudžiama.
- f) Sekimą atliekantys pareigūnai sekimo metu negali nei sustabdyti ir apklausti, nei areštuoti.
- g) Apie visas operacijas turi būti pranešama Šalies, kurios teritorijoje jos vyksta, institucijoms; sekimą atliekantiems pareigūnams gali prireikti prisistatyti asmeniškai.
- h) Šalies, iš kurios buvo atvykę sekimą atliekantys pareigūnai, institucijos Šalies, kurios teritorijoje vyko sekimas, institucijų prašymu padeda po operacijos, kurioje jie dalyvavo, atlikti tyrimą, taip pat ir teisiniame procese.

4. Šalys pasirašymo metu ar deponuodamos savo ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentą Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotame pareiškime nustato šio straipsnio 1 ir 2 dalių tikslams skiriamus pareigūnus ir institucijas. Vėliau jos gali bet kada ir tuo pačiu būdu pakeisti savo pareiškimo nuostatas.

5. Šalys gali dvišaliu lygmeniu išplesti šio straipsnio taikymo sritį ir imtis papildomų priemonių jam įgyvendinti.

6. Šio straipsnio 2 dalyje minėtas sekimas leistinas tik tais atvejais, kai jis yra susijęs su vienu iš šių baudžiamosios teisės pažeidimų:

- nužudymas (už pinigus ar politiniais sumetimais);
- nužudymu;
- išžaginimu;
- tyčinio padegimu;
- klastojimu;
- ginkluotu plešimu bei vogtu daiktu slepimu;

- turto prievartavimu;
- žmonių pagrobimu ir laikymo emimu;
- prekyba žmonėmis;
- neteisėta prekyba narkotinėmis ir psichotropinėmis medžiagomis;
- Įstatymu dėl ginklų ir sprogmenų pažeidimu;
- sprogmenų naudojimu;
- neteisėtu nuodingųjų ir pavojingų atliekų vežimu;
- neteisėtu užsieniečių gabenimu per sieną;
- seksualiniu vaikų išnaudojimu.

18 straipsnis

Kontroliuojamasis gabenimas

1. Kiekviena Šalis įsipareigoja užtikrinti, kad tiriant nusikaltimus, už kuriuos gali būti taikoma ekstradicija, jos teritorijoje kitos Šalies prašymu būtų leisti kontroliuojamieji gabenimai.
2. Sprendimą vykdyti kontroliuojamuosius gabenimus kiekvienu atveju priima prašomosios Šalies kompetentingos institucijos, atsižvelgdamos į tos Šalies nacionalines teises nuostatas.
3. Kontroliuojamasis gabenimas vykdomas laikantis prašomosios Šalies nustatytos tvarkos. Pastarosios Šalies kompetentingos institucijos turi teisę atlikti operacijas, joms vadovauti ir jas kontroliuoti.
4. Šalys pasirašymo metu ar deponuodamos savo ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumenta Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotu pareiškimu nustato šio straipsnio tikslams kompetentingas institucijas. Vėliau jos gali bet kada ir tuo pačiu būdu pakeisti savo pareiškimo nuostatas.

19 straipsnis

Slaptieji tyrimai

1. Prašancioji Šalis ir prašomoji Šalis gali susitarti padėti viena kitos pareigūnams vykdyti nusikaltimų tyrimą naudojantis slapta ar kita tapatybe (slaptus tyrimus).
2. Sprendimą dėl prašymo kiekvienu konkrečiu atveju priima prašomosios Šalies kompetentingos institucijos, deramai atsižvelgdamos į savo nacionalines teises normas ir galiojancią tvarką. Šalys, deramai atsižvelgdamos į savo nacionalines teises normas ir galiojancią tvarką, tarpusavyje susitaria dėl slaptų tyrimų trukmės, išsamiumi tyrimo sąlygų ir atitinkamų pareigūnų teisinio statuso atliekant slaptus tyrimus.
3. Slapti tyrimai atliekami laikantis Šalies, kurios teritorijoje tokie tyrimai vyksta, nacionalines teises normų ir galiojancios tvarkos. Dalyvaujancios Šalys bendradarbiauja, kad užtikrintų slaptą tyrimo parengimą ir kontrolę bei priemones, reikalingas pareigūnų, besinaudojanciu slapta ar kita tapatybe, saugumui užtikrinti.
4. Šalys pasirašymo metu ar deponuodamos savo ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumenta Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotu pareiškimu nustato šio straipsnio 2 dalies tikslams kompetentingas institucijas. Vėliau jos gali bet kada ir tuo pačiu būdu pakeisti savo pareiškimo nuostatas.

20 straipsnis

Jungtinės tyrimo grupės

1. Tarpusavio susitarimu dviejų ar daugiau Šalių kompetentingos institucijos konkrečiam tikslui ir nustatytam terminui, kuris tarpusavio susitarimu gali būti pratestas, gali sudaryti jungtinę tyrimo grupę nusikaltimams tirti vienoje ar keliose šia grupe sudariusių Šalių. Grupės sudėtis nurodoma susitarime.
- Jungtinė tyrimo grupė visu pirma gali būti sudaryta tais atvejais, kai:

- a) Šalies atliekami sudetingi baudžiamosios teisės pažeidimų tyrimai, kuriems reikia daug pastangų ir laiko, yra susiję su kitomis Šalimis;
- b) kelios Šalys atlieka baudžiamosios teisės pažeidimų tyrimą, kuriame bylos aplinkybės reikalauja suderintu bendru veiksmu susijusiose Šalyse.

Prašyma sudaryti jungtinę tyrimo grupę gali pateikti kiekviena suinteresuota Šalis. Grupę sudaroma vienoje iš Šalių, kurioje numatoma atlikti tyrimą.

2. Be informacijos, nurodytos atitinkamose Konvencijos 14 straipsnio nuostatose, prašymuose sudaryti jungtinę tyrimo grupę pateikiami ir pasiūlymai dėl grupės sudėties.

3. Jungtinę tyrimo grupę veikia ja sudariusiu Šaliu teritorijoje, laikydamosi šiuo bendro pobūdžio sąlygų:

- a) grupei vadovauja Šalies, kurioje ta grupė veikia, nusikaltimus tiriančios kompetentingos institucijos atstovas. Grupės vadovas veikia pagal tos Šalies nacionalines teises jam suteikta kompetencija;
- b) savo veikloje grupę vadovaujasi Šalies, kurioje ji veikia, teise. Grupės nariai ir komandiruotieji nariai užduotis atlieka vadovaujami a punkte nurodyto asmens atsižvelgdami į sąlygas, kurias jų pačių institucijos nustato susitarime dėl grupės sudarymo;
- c) Šalis, kurioje grupę veikia, imasi visu organizaciniu priemoniu jos darbui užtikrinti.

4. Šiame straipsnyje jungtinės tyrimo grupės nariai iš Šalies, kurioje grupę veikia, yra vadinami „nariais“, o tie nariai, kurie nėra iš Šalies, kurioje grupę veikia, vadinami „komandiruotaisiais nariais“.

5. Jungtinės tyrimo grupės komandiruotieji nariai turi teisę dalyvauti tyrimo veiksmuose, atliekamuose Šalyje, kurioje grupę veikia. Tačiau grupės vadovas dėl tam tikrų priežasčių, vadovaudamasis Šalies, kurioje grupę veikia, teisės normomis, gali nuspresti kitaip.

6. Šalies, kurioje grupę veikia, ir komandiravusios Šalies kompetentingų institucijų pritarimu grupės vadovas, laikydamasis Šalies, kurioje grupę veikia, teisės normų, gali pavesti jungtinės tyrimo grupės komandiruotiesiems nariams atlikti tam tikrus tyrimo veiksmus.

7. Tais atvejais, kai jungtinei tyrimo grupei reikia, kad vienoje iš grupę sudariusių Šalių būtų atlikti tyrimo veiksmai, tos Šalies I grupę paskirti nariai gali paprašyti savo kompetentingų institucijų atlikti tuos veiksmus. Tie veiksmai toje Šalyje apsvarstomi tomis pačiomis sąlygomis, kurios būtų taikomos, jeigu tu veiksmu reikėtų tyrimui toje Šalyje.

8. Tais atvejais, kai jungtinei tyrimo grupei reikia ne ja sudariusiu, o kitu Šaliu arba trečiosios valstybės pagalbos, valstybės, kurioje vyksta tyrimas, kompetentingos institucijos gali pateikti pagalbos prašymą kitos atitinkamos valstybės kompetentingoms institucijoms, kaip nustatyta atitinkamuose dokumentuose ar susitarimuose.

9. Jungtinės tyrimo grupės komandiruotasis narys, vadovaudamasis savo nacionaline teise ir veikdamas pagal savo kompetenciją, gali suteikti grupei jos tiriamam nusikaltimui išaiškinti reikalingą informaciją, kuria turi būti I grupę komandiravusi Šalis.

10. Informacija, kuria narys arba komandiruotasis narys teisėtai gauna dalyvaujdamas jungtinės tyrimo grupės veikloje ir kurios neturi atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos, gali būti naudojama šiems tikslams:

- a) tiems tikslams, kuriems grupę buvo sudaryta;
- b) kitiems baudžiamosios teisės pažeidimams nustatyti, tirti, taip pat baudžiamajam persekiojimui vykdyti tik gavus išankstinį Šalies, kurioje gauta informacija, sutikimą. Duoti sutikimą galima atsisakyti tik tokiu atveju, jei informacijos panaudojimas pakenktų

nusikaltimo tyrimui atitinkamoje Šalyje arba jei dėl to toji Šalis galėtų atsisakyti suteikti savitarpio pagalbą;

c) siekiant užkirsti kelia iškilusiai tiesioginei ir didelei gresmei visuomenės saugumui bei, nepažeidžiant b punkto nuostatų, jei vėliau pradedamas nusikaltimo tyrimas;

d) kitiems tikslams, kiek dėl to tarpusavyje susitaria grupė sudarancios Šalys.

11. Šis straipsnis nepažeidžia jokių kitų galiojančių nuostatų ar susitarimų dėl jungtinių tyrimo grupių sudarymo ar jų veiklos.

12. Kiek leidžia atitinkamu Šaliu Istatymu ar bet kurio kito joms kartu taikomo įpareigojancio teisinio dokumento nuostatos, gali būti susitariama, kad grupės veikloje dalyvautų ne tik jungtine tyrimo grupė sudaranciu Šaliu kompetentingų institucijų atstovai. Šiems asmenims negalioja šiuo straipsniu grupės nariams ar komandiruotiesiems nariams suteiktos teisės, jei susitarime aiškiai nenustatyta kitaip.

21 straipsnis

Baudžiamoji atsakomybė, susijusi su pareigunais

17, 18, 19 ar 20 straipsniuose nurodytu operacijų metu, jei atitinkamu Šaliu nebuvo susitarta kitaip, pareigunai, kurie nėra Šalies, kurioje vyksta tyrimas, pareigunai, jiems padarytu arba jų paciu padarytu nusikaltimu atveju laikomi Šalies, kurioje vyksta tyrimas, pareigunais.

22 straipsnis

Civilinė atsakomybė, susijusi su pareigunais

1. Jei, kaip numatyta 17, 18, 19 ar 20 straipsnyje, Šalies pareigunai vykdo operacijas kitoje Šalyje, pirmoji Šalis už bet kokią operacijų metu pareigunų padarytą žalą atsako pagal Šalies, kurios teritorijoje jie veikia, teisę.

2. Šalis, kurios teritorijoje buvo padaryta šio straipsnio 1 dalyje nurodyta žala, ją atlygina tomis paciomis sąlygomis, kuriomis atlygintu savo pareigunų padarytą žalą.

3. Šalis, kurios pareigunai padarė žalą bet kokiam asmeniui kitos Šalies teritorijoje, gražina pastarajai visa suma, jos sumokėta nukentėjusiesiems arba jų vardu turintiems teise ją gauti asmenims.

4. Neatsisakydama teisės pasinaudoti savo teisėmis trečiuju šaliu atžvilgiu ir išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nurodytą atvejį, 1 dalyje nurodytu atveju ne viena Šalis nereikalauja atlyginti kitos Šalies padarytu nuostoliu.

5. Šio straipsnio nuostatos taikomos atsižvelgiant į tai, dėl ko Šalys nesutaria kitaip.

23 straipsnis

Liudytojų apsauga

Jei Šalis pagal Konvenciją ar viena iš jos protokolų prašo pagalbos dėl liudytojo, kuris gali būti pažeidžiamas arba kuriam reikia apsaugos, prašanciosios ir prašomosios Šalių kompetentingos institucijos stengiasi pagal savo nacionalinę teisę susitarti dėl atitinkamo asmens apsaugos priemonių.

24 straipsnis

Laikinos priemonės

1. Prašanciosios Šalies prašymu prašomoji Šalis pagal savo nacionalinę teisę gali imtis laikinų priemonių, kad išsaugotų įrodymus, išlaikytų esama padėtį ar apsaugotų teisėtus interesus, kuriems gresia pavojus.

2. Prašomoji Šalis gali įvykdyti prašymą iš dalies arba keldama tam tikras sąlygas, ypač dėl termino.

25 straipsnis

Konfidencialumas

Prašancioji Šalis gali reikalauti, kad prašomoji Šalis laikytu konfidencialiais prašymo fakta ir turinį, išskyrus tuo mastu, koku reikia prašymui įvykdyti. Jei prašomoji Šalis negali laikytis konfidencialumo reikalavimo, ji apie tai skubiai praneša prašancijai Šaliai.

26 straipsnis

Duomenų apsauga

1. Vykdamas pagal Konvenciją ar kūrį nors iš jos protokolu pateikta prašyma vienos Šalies kitai perduotus asmens duomenis Šalis, kuriai tokie duomenys buvo perduoti, gali naudoti tik:

- a) teisiniuose procesuose, kuriems taikoma ši Konvencija ar kuris nors iš jos protokolu;
- b) kituose teisiniuose ar administraciniuose procesuose, tiesiogiai susijusiuose su a punkte nurodytais teisiniais procesais;
- c) siekiant užkirsti kelia tiesioginei ir didelei gresmei visuomenės saugumui.

2. Taciau tokie duomenys bet kuriuo kitu tikslu gali buti naudojami gavus arba išankstinį duomenis perdavusios Šalies, arba duomenų subjekto sutikima.

3. Kiekviena Šalis gali atsisakyti perduoti asmens duomenis, gautus vykdamas pagal prašyma pagal Konvenciją ar kūrį nors iš jos protokolu, jei:

- tokie duomenys yra saugomi pagal jos nacionalines teises aktus ir
- Šalis, kuriai duomenys turetu buti perduoti, nera saistoma 1981 m. sausio 28 d. Strasbure priimtos Konvencijos del asmenu apsaugos ryšium su asmens duomenų automatizuotu tvarkymu, išskyrus atvejus, kai ši Šalis išipareigoja teikti duomenims tokia apsauga, kokios reikalauja pirmoji Šalis.

4. Kiekviena Šalis, kuri perduoda asmens duomenis, gautus vykdamas pagal prašyma pagal Konvenciją ar kūrį nors iš jos protokolu, gali reikalauti, kad Šalis, kuriai tie duomenys buvo perduoti, teiktu informacija apie tokiu duomenų panaudojima.

5. Kiekviena Šalis Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotu pareiškimu gali reikalauti, kad, laikantis tvarkos, leidžiančios atsisakyti pagal Konvencijos ar vieno iš jos protokolu nuostatas perduoti ar naudoti asmens duomenis arba riboti toki perdavima ar naudojima, kita Šalis jai perduotu asmens duomenų be jos išankstinio sutikimo nenaudotu šio straipsnio 1 dalies tikslams.

27 straipsnis

Administracines institucijos

Šalys gali bet kada Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotu pareiškimu nustatyti, kurias institucijas Konvencijos 1 straipsnio 3 dalies tikslams jos laikys administracinėmis institucijomis.

28 straipsnis

Ryšiai su kitomis sutartimis

Šio Protokolu nuostatos nepažeidžia dvišaliu ar daugiašaliu susitarimu, Šaliu sudarytu taikant Konvencijos 26 straipsnio 3 dalį, platesnio pobūdžio nuostatu.

29 straipsnis

Draugiškas gincų sprendimas

Europos nusikalstamumo problemų komitetas yra nuolat informuojamas apie Konvencijos ir jos protokolu aiškinimą bei taikymą ir daro visa, kas būtina, kad padėtų draugiškai spresti visus juos taikant galincius iškilti sunkumus.

III skyrius

30 straipsnis

Pasirašymas ir Isigaliojimas

1. Šis Protokolas teikiamas pasirašyti Europos Tarybos valstybėms narėms, kurios yra Konvencijos Šalys arba yra ja pasirašiusios. Jis turi būti ratifikuojamas, priimamas ar patvirtinamas. Pasirašiusi valstybė negali ratifikuoti, priimti ar patvirtinti šio Protokolo, jeigu ji anksčiau ar tuo pat metu nėra ratifikavusi, priėmusi ar patvirtinusi Konvencijos. Ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentai deponuojami Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.
2. Šis Protokolas Isigalioja pirma mėnesio, einancio pasibaigus trijų mėnesių laikotarpiui, skaičiuojamam nuo tos dienos, kai deponuojamas trečiasis ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentas, diena.
3. Kiekvienai pasirašiusiai valstybei, kuri savo ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumenta deponuoja vėliau, šis Protokolas Isigalioja pirma mėnesio, einancio pasibaigus trijų mėnesių laikotarpiui, skaičiuojamam nuo deponavimo dienos, diena.

31 straipsnis

Prisijungimas

1. Šiam Protokolui Isigaliojus, kiekviena valstybė, kuri nėra narė ir kuri yra prisijungusi prie Konvencijos, gali prisijungti ir prie šio Protokolo.
2. Prisijungiama Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui deponuojant prisijungimo dokumenta.
3. Kiekvienai prisijungiančiai valstybei Protokolas Isigalioja pirma mėnesio, einancio pasibaigus trijų mėnesių laikotarpiui, skaičiuojamam nuo tos dienos, kai deponuojamas prisijungimo dokumentas, diena.

32 straipsnis

Taikymas teritorijoms

1. Kiekviena valstybė pasirašymo metu arba deponuodama savo ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumenta gali nurodyti teritorija ar teritorijas, kurioms šis Protokolas taikomas.
2. Kiekviena valstybė bet kada vėliau Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotu pareiškimu gali išplesti šio Protokolo taikymą bet kuriai kitai pareiškime nurodytai teritorijai. Tokiai teritorijai Protokolas Isigalioja pirma mėnesio, einancio pasibaigus trijų mėnesių laikotarpiui, skaičiuojamam nuo tos dienos, kai Generalinis Sekretorius gauna tokį pareiškimą, diena.
3. Kiekvienas pareiškimas pagal šio straipsnio pirmesnes dalis kiekvienai jame nurodytai teritorijai Generaliniam Sekretoriui adresuotu pranešimu gali būti atšauktas. Atšaukimas Isigalioja pirma mėnesio, einancio pasibaigus trijų mėnesių laikotarpiui, skaičiuojamam nuo tokio pranešimo datos arba tos dienos, kai Generalinis Sekretorius gauna tokį pranešimą, diena.

33 straipsnis

Išlygos

1. Bet kuriai Konvencijos ar jos protokolo nuostatai Šalies padarytos išlygos taikomos ir šiam Protokolui, jeigu ta Šalis, pasirašydama arba deponuodama savo ratifikavimo, priemimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumenta, nepareiškia kitaip. Ta pati nuostata taikoma ir kiekvienam pareiškimui, padarytam dėl bet kurios Konvencijos ar jos protokolo nuostatos arba remiantis ja.

2. Kiekviena valstybė, pasirašydama arba deponuodama savo ratifikavimo, priemimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumenta, gali pareikšti, kad ji pasilieka teise nepriimti visiškai arba iš dalies vieno iš 16, 17, 18, 19 ir 20 straipsniu ar keleto jų. Jokios kitos išlygos negali būti daromos.

3. Kiekviena valstybė, padariusi išlyga pagal šio straipsnio pirmesnes dalis, Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotu pranešimu gali visiškai arba iš dalies ją atšaukti. Atšaukimas įsigalioja nuo tos dienos, kuria Generalinis Sekretorius gauna tokį pranešimą.

4. Kiekviena Šalis, padariusi išlyga dėl bet kurio iš šio straipsnio 2 dalyje nurodyto šio Protokolo straipsnio, negali reikalauti, kad ta straipsniui taikytų kuri nors kita Šalis. Tačiau, jei ta išlyga yra daline ar sąlygine, ji gali reikalauti, kad ta nuostata būtų taikoma tiek, kiek ji pati ją yra priėmusi.

34 straipsnis

Denonsavimas

1. Bet kuri Šalis Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotu pranešimu gali šį Protokola denonsuoti tiek, kiek ji pati yra su juo susijusi.

2. Toks denonsavimas įsigalioja pirma mėnesio, einancio pasibaigus triju mėnesiu laikotarpiui, skaičiuojamam nuo tos dienos, kai Generalinis Sekretorius gauna tą pranešimą, dieną.

3. Denonsavus šia Konvencija, tuo pačiu denonsuojamas šis Protokolas.

35 straipsnis

Pranešimai

Europos Tarybos Generalinis Sekretorius Europos Tarybos valstybėms narems ir kiekvienai prie šio Protokolo prisijungusiai valstybei praneša apie:

- a) kiekviena pasirašyma;
- b) kiekvieno ratifikavimo, priemimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumento deponavimą;
- c) kiekviena šio Protokolo įsigaliojimo pagal 30 ir 31 straipsnius data;
- d) kiekviena su šiuo Protokolu susijusį akta, pareiškima, pranešima ar informacija.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Protokola.

PRIIMTA 2001 m. lapkričio 8 d. Strasbure angliu ir prancuzu kalbomis. Abu tekstai yra autentiški ir vienu egzemplioriumi deponuojami Europos Tarybos archyvuose. Europos Tarybos Generalinis Sekretorius patvirtintas kopijas siuncia kiekvienai Europos Tarybos valstybei narei ir prie Konvencijos prisijungusioms valstybėms, kurios nėra nares.